

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter IV

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. XXXVIII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl04val-shoot-idm140153725107024/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

han er for god til denne Verden; hans Modstandere er uvidende og lumpne Personer. Medfølelsen med Mester Antons triste Skæbne løber i de sidste Akter ud i den rene Sentimentalitet; Digteren plæderer med en saadan Iver sin Klient's Sag, at alle Omstændigheder, ogsaa de mest urimelige, kritikløst tages med. Tieck dyede sig ikke for at drille ham: Hvorfor gaar Correggio dog ikke hen og faar de Penge vekslet? Eller, hvis det er for sent at komme til Vekselereren, hvorfor lejer han saa ikke en Drager til at slæbe Sækken? Han tilføjer vittigt: »Mein Erstaunen über diese unerhörte Einfalt übersteigt mein Bedauern seines Untergangs.«

Heldigvis er Stykket andet og mere end dette. Det stiller ikke blot Kunstneren i Relation til Omgivelserne, men det lader os faa Indblik i de Kampe, der staar i hans egen Sjæl. Correggio gennemgaar en virkelig Udvikling i Tragedien. I Ly af den dramatiske Kunsts ældgamle Privilegier har Digteren i faa og store Scener sammentrængt Aars Oplevelser og sjælelige Erfaringer. I kort Begreb skildres her et helt Kunstnerliv.

Først kommer den umiddelbare Periode. Kunstneren skaber, fordi han ikke kan andet — uden at reflektere over sin Kunst. Han lever et rent Planteliv. Men saa kommer Kritiken ind i hans fredelige Tilværelse; den møder ham baade med den knusende Døm og med den beundrende Hyldest. Og Kritiken tvinger til Selvransagelse; han stilles overfor det fundamentale Problem: Er jeg Kunstner, eller er jeg det ikke? — I de to Akter, der indeholder Correggios Møde med de to store Mestre, som tilintetgør hans fredelige Idyl, træder Oehlenschlä-

XXXVIII